

Arrest

nr. 326 637 van 13 mei 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Piersstraat 39
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat E. DARESHOERI loco advocaat M. QUESTIAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het beroep is gericht tegen een beslissing van "weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus" genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS of verweerder) op 23 augustus 2023.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en werd u geboren in het dorp Othmankhel, gelegen in het district Doshi in de provincie Baghlan. U bent Pashtoun en soennitisch moslim. U ging nooit naar school omdat u geen interesse had hierin maar studeerde wel de Koran in de moskee van uw dorp. Toen u nog geen tien jaar oud was werd uw vader doodgeschoten door uw paternale ooms die bij de taliban waren. Uw grootvader had voor zijn dood zijn grond verdeeld onder zijn zonen, waarbij uw vader en ooms elk evenveel kregen. Uw ooms verkochten hun gronden echter om twee van uw neven naar Amerika te kunnen sturen, waarna ze uw vaders grond wilden innemen en hem om die reden vermoordden. Zo'n zes maanden na de moord op uw vader kwamen uw ooms naar uw huis en namen ze de eigendomspapieren van de grond

van uw vader mee. Ze verbrandden deze papieren en maakten hun eigen documenten met de stempel van de taliban erop. Ook had u in die periode in het dorp altijd ruzie met uw neven, de zonen van deze ooms, en vocht u soms met hen, bijvoorbeeld wanneer jullie samen cricket speelden. Enkele maanden later ging u bij uw maternale tante in Hussein Khel wonen, want uw moeder vreesde dat de zaken zouden escaleren en vond dat u niet langer in het dorp kon blijven. Tegelijkertijd verhuisde uw moeder samen met uw jongere broer en de vrouw en kinderen van uw oudere broer naar een ander huis in Othmankhel, omdat ze het beter vond om geen directe burens meer te zijn met uw paternale ooms. Dit huis was echter te klein en eigenlijk onbewoonbaar, waardoor ze na ongeveer een jaar terugkeerden naar hun eigen huis. U bleef zo'n vijf jaren bij uw tante in Hussein Khel wonen, waar uw moeder en broer u regelmatig kwamen bezoeken. U had gedurende deze jaren geen problemen meer maar zag uw paternale ooms en neven wel nog tijdens de feestdagen in de bazaar of op plaatsen waar er gespeeld werd. Ook kwamen ze een paar keren naar Hussein Khel maar zei de man van uw tante destijds tegen hen om van u weg te blijven. Later zei u tegen uw moeder dat u het land wilde verlaten en bevestigde ze dat het beter was dat u zou weggaan. U heeft immers ook een paar dorpelingen die hier in België wonen.

Nadat de man van uw tante uw reis hielp te regelen vertrok u samen met hem vanuit Hussain Khel naar Kabul. Daar nam u een bus naar de grens met Iran, waar u na oversteek zo'n maand bleef. Vervolgens ging u naar Turkije waar u eveneens ongeveer een maand bleef, en trok u verder naar Bulgarije. Na twee maanden in Bulgarije wist u Servië te bereiken, van waaruit u met een container verder reisde tot in Oostenrijk. Via Italië en Frankrijk kwam u uiteindelijk naar België, en diende u hier de dag na uw aankomst, meer bepaald op 2 april 2021, uw verzoek om internationale bescherming in.

In geval van terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te zullen worden door uw paternale ooms.

Ter ondersteuning van dit verzoek legde u drie loonfiches neer met betrekking tot een job in België.

Op 27 juni 2022 werd u een eerste maal gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Tijdens dit onderhoud gaf u plots aan verslaafd te zijn aan marihuana en werd vastgesteld dat u op dat ogenblik ook onder invloed was. Bijgevolg werd het onderhoud stopgezet en werd u een tweede maal uitgenodigd op 23 augustus 2022. U kwam echter niet opdagen en bezorgde het CGVS de volgende dag een medisch attest waarin verklaard werd dat u niet in staat was om naar het interview te komen. Op 6 juni 2023 werd u een derde maal uitgenodigd door het CGVS en kon uw interview uiteindelijk plaatsvinden. U verklaarde niet gebruikt te hebben voor het interview en stelde uw gebruik sinds de laatste Ramadan (maart-april 2023) geminderd te hebben.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U gaf tijdens het eerste onderhoud bij het CGVS, dat georganiseerd werd op 27 juni 2022, immers plots aan dat u al anderhalf jaar marihuana rookte en voordien hasj. U zei dat uw gebruik in sinds uw vertrek uit Afghanistan veel erger is geworden en gaf uiteindelijk ook toe dat u marihuana had gerookt voor uw komst naar het onderhoud, waardoor dit diende te worden stopgezet. Bij aanvang van het tweede onderhoud dat voor u georganiseerd werd verklaarde u deze keer geen marihuana te hebben gebruikt (CGVS p.2). Gevraagd of u intussen met uw sociaal assistent of een dokter of psycholoog had gesproken, zoals u eerder was aangeraden, stelde u één keer naar een psycholoog geweest te zijn maar daarna niet meer. Uw bezoek aan de psycholoog gebeurde naar eigen zeggen tijdens de laatste Ramadan (die plaatsvond van 22 maart tot 20 april 2023), waarna u een tweede afspraak kreeg maar hier niet naartoe kon gaan omdat uw tanden pijn deden en u ook op uw werk moest zijn (CGVS p.2). Gevraagd of u dan nog een nieuwe afspraak heeft kunnen krijgen stelde u opvallend genoeg dat u dit niet gevraagd heeft hoewel u het wel goed zou vinden en u de afspraak kennelijk eenvoudigweg via het opvangcentrum kan maken (CGVS p.2). Wat er ook van zij, u gaf toe heden nog steeds marihuana te gebruiken, hetzij minder problematisch dan voordien (van vijf gram per twee dagen naar vijf gram per vijf dagen, CGVS p.2). Er nogmaals op gewezen dat het CGVS geen interviews mag voeren met personen die onder invloed van drank, drugs, medicijnen of andere zaken zijn, herhaalde u dat u niet gerookt had en maakte u zich vervolgens druk om het feit dat u eerder reeds wel onder invloed geïnterviewd werd door het CGVS, iets wat volgens u immers van ver zichtbaar is, of wat destijds eveneens in het begin had kunnen gevraagd worden (CGVS p.3). In elk geval werd u erop gewezen dat u de tolk of protection officer moest verwittigen indien u iets niet goed zou begrijpen, en werd u gezegd dat u ook steeds pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS p.4), zaken waar u echter geen gebruik van diende te maken. Er is evenmin enige indicatie dat u tijdens uw onderhoud, zowel bij de DVZ als bij het CGVS, moeilijkheden zou hebben gehad, op psychologisch noch op cognitief vlak, die u niet in staat stelden u uit te drukken of u op het onderhoud te concentreren. Het CGVS stipt hierbij aan dat u antwoord gaf op de vragen die u door de dossierbehandelaars gesteld werden, en op geen enkel moment aangaf dat u in nood verkeerde. De door u aangehaalde nood blijkt bijgevolg niet van dien aard te zijn om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich bijzondere steunmaatregelen opdringen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 22 april 2021, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent. Dat u slechts 17 jaar zou geweest zijn op het moment van de registratie van uw verzoek om internationale bescherming blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. De leeftijdstest, die plaatsvond in het Militair Hospitaal Koningin Astrid op 19 april 2021, besloot dat 20 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar een goede schatting is. Daar u niet als minderjarige kan worden beschouwd, kan de Internationale Conventie voor de Rechten van het Kind op u niet worden toegepast. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordeed plaatst bij voorbaat vraagtekens naast uw algemene geloofwaardigheid.

Daarnaast wordt op basis van uw verklaringen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De reden hiervoor is dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaarde problemen met uw paternale ooms.

Zo stelde u onder meer dat u maximaal tien jaar oud was toen u van uw eigen dorp (Othmankhel) naar uw maternale tante in Hussein Khel verhuisde wegens ruzie met uw paternale ooms (CGVS p.5-6). Deze ooms en uw vader hadden eerder elk evenveel grond geërfd van uw grootvader, maar uw ooms schoten uw vader dood en namen zijn deel af (CGVS p.7-8). Gevraagd hoe uw ooms de grond van uw vader afpakten verklaarde u dat zij een maand of twee na de moord op uw vader de documenten van de grond in jullie huis kwamen halen, meenamen en verbrandden (CGVS p.9). U hebt er echter geen idee van wat uw ooms nadien met deze grond hebben gedaan en of zij er bijvoorbeeld aan landbouw op gedaan hebben (CGVS p.9-10), hoewel de grond dichtbij jullie huis in Othmankhel gelegen is (CGVS p.7). De uitleg dat u daarna verhuisd bent naar het dorp van uw tante en vervolgens naar hier bent gevlucht (CGVS p.10), kan hierbij allesbehalve overtuigen. U woonde immers nog zo'n vier of vijf jaar bij deze tante, waar uw moeder en jongere broer, die altijd in uw eigen dorp bleven wonen, u zeer regelmatig kwamen bezoeken (CGVS p.6, 22-23). Ook het argument dat u destijds nog jong (te jong) was houdt geen stand. U zou volgens de leeftijdstest immers minstens 17 jaar oud geweest zijn op het ogenblik van uw vertrek uit Afghanistan, en mogelijks zelfs ouder (zie supra), gezien u aangaf uw land verlaten te hebben in het jaar 2020 (zie Verklaring DVZ p.12, CGVS p.17). Indien u werkelijk verschillende jaren bij uw tante doorbracht wegens een ernstig grondconflict waarbij uw vader het leven zou gelaten hebben, kan minstens worden verwacht dat u zou kunnen antwoorden op de vraag wat uw ooms eigenlijk met het stuk grond van uw vader hebben gedaan nadat ze dit afnamen.

Bovendien is het bijzonder merkwaardig dat u als enige naar uw tante verhuisde en uw moeder en jongere broer gewoon in uw eigen dorp bleven wonen. De verklaring dat "niemand een hele familie in huis wilt opnemen" valt in deze context moeilijk te geloven. Het ging in principe immers enkel om uw moeder en uw éne jongere broer, daar uw oudere broer vermist was en de vrouw van deze broer samen met haar kinderen terug bij haar eigen moeder ging wonen (CGVS p.15). Daarbij beweerde u dat uw ooms ook jullie huis "een beetje" verbrandden toen zij de papieren van de grond kwamen halen (CGVS p.13). Hierdoor zouden uw moeder en jongere broer naar een oud, vervallen huis in het dorp getrokken zijn dat echter niet zo leefbaar was en waar ze zo'n jaar in een tent zouden gewoond hebben (CGVS p.14). Dat uw moeder en jongere broer een jaar in een tent doorbrachten terwijl u in het huis van uw tante verbleef omdat uw tante hen geen onderdak zou hebben kunnen of willen bieden, is niet geloofwaardig. Daarenboven kwamen uw moeder en broer u zeer regelmatig bezoeken bij uw tante (zie supra), haalden ze zelfs boodschappen in de winkel van de man van deze tante of stuurde u hun boodschappen naar het dorp, en werden ze ook na uw vertrek nog geholpen door de man van deze tante (CGVS p.26). Ook is het bevreemdend dat uw moeder en broer naar dat andere (oude, vervallen) huis zouden gegaan zijn omdat ze geen directe burens meer wilden zijn met uw ooms, "zodat er niets zou gebeuren" (CGVS p.22), maar dat zij ongeveer een jaar later of zelfs minder desondanks gewoon terugkeerden naar jullie eigen huis dat vlak naast het huis van jullie ooms gelegen is (CGVS p.7-8, 11, 14). Indien u en uw familie werkelijk een gegronde vrees voor vervolging door uw paternale ooms koesterden, is het allesbehalve logisch dat zij zouden terugkeren naar de plaats waar die vrees het grootst is. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat u tijdens het onderhoud op het CGVS eerst aangaf dat uw moeder en broer na de dood van uw vader steeds in hetzelfde huis bleven wonen, en dat u uw verklaringen pas wijzigde nadat u gewezen werd op uw eerdere uitspraken van tijdens het eerste onderhoud bij het CGVS (CGVS p.13).

Daarnaast kan eveneens de bewering dat uw moeder schrik had dat uw ooms u "ook voor de gronden of het huis ofzo" zouden doden (CGVS p.17) niet gevolgd worden. De grond van uw vader hadden ze immers al afgenomen, en ook zelf kon u geen antwoord geven op de vraag wat het doel van uw ooms dan nog was (CGVS p.19). Daarbij verklaarde u dat uw ooms jullie wel uit jullie huis wilden zetten toen ze de documenten van de grond van uw vader nog niet hadden, maar dat ze dit niet meer deden nadat ze de documenten verkregen hadden (CGVS p.8, 14). Om welke reden uw ooms u dan nog zou viseren is dan ook een raadsel, hetgeen alweer veelzeggend is over de gegrondheid van uw vrees en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien gebeurde er niets tussen uzelf en uw ooms of neven (de zonen van deze ooms) in de

maanden of het jaar tussen de moord op uw vader en uw verhuis naar uw tante (CGVS p.22). Nochtans werd uw moeder volgens u door de zonen van uw ooms uitgeschoolden wanneer ze buitenkwam en ook geduwd, en was u naar eigen zeggen bereid om haar op eender welke manier te verdedigen (CGVS p.22). Meer nog, u zou uw ooms en neven zelfs nog verschillende keren gezien hebben nadat u naar uw tante in Hussein Khel verhuisde, maar ook toen gebeurde er niets (CGVS p.23). Al even frappant is het gegeven dat u tegen uw vrienden in uw dorp zou gezegd hebben dat u bij uw tante woonde (CGVS p.24), hetgeen evenmin getuigt van een gegronde vrees voor vervolging en bovendien uw tante en haar gezin in geval van werkelijke problemen ernstig in gevaar had kunnen brengen. Gevraagd of het dan niet mogelijk was voor u om in Hussein Khel te blijven wonen gezien u daar geen problemen meer had kon u opvallend genoeg ook geen antwoord geven hierop, en verwees u louter naar het gegeven dat er nog vele andere personen Afghanistan ontvluchtten (CGVS p.25).

Voorts wordt de bedrieglijkheid van het grondconflict tussen uw vader en zijn broers nog bevestigd door enkele bijkomstige vastgestelde incoherenties, tegenstrijdigheden en lacunes in uw verklaringen. Zo beweerde u onder meer dat uw ooms hun deel van de grond die ze erfdien verkochten om de reis van hun zonen naar Amerika of Europa te financieren (CGVS p.7, 9) en om die reden ook het deel van uw vader wilden afnemen. U wist echter niet of uw oom hun grond(en) volledig of gedeeltelijk verkochten, en aan wie, hoewel u over deze verkoop in het dorp zou gehoord hebben (CGVS p.19-20). Daarenboven verklaarde u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat de gronden van uw ooms overstroomd raakten en dat zij om die reden de grond van uw vader wilden afnemen en uw vader vermoordden (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d.29.06.2021 vraag 3.5). Geconfronteerd met deze nogal flagrante tegenstrijdigheid beweerde u louter dit nooit gezegd te hebben en destijds eveneens gezegd te hebben dat uw ooms hun gronden hadden verkocht (CGVS p.20), hetgeen echter allesbehalve een verklaring biedt voor deze discrepantie.

Nog frappanter zijn weliswaar uw verklaringen over uw oudere broer, (...), die volgens u al heel lang vermist is (CGVS p.6). Gevraagd sinds wanneer deze broer vermist is stelde u dit niet meer te weten, net zoals hoe oud uzelf bijvoorbeeld was toen hij vermist raakte (CGVS p.6-7). U hebt geen idee wat er gebeurd is met hem en het enige dat u weet is dat hij tegen uw moeder zou gezegd hebben dat hij zich bij het leger ging aansluiten (CGVS p.14-15). Uw moeder zou u dit verteld hebben een tijdje voor u naar hier kwam, en u zou daarvoor zelfs niet geweten hebben dat u nog een oudere broer hebt die vermist was (CGVS p.15). Verder weet u dan ook niets over hem (CGVS p.15). Gevraagd hoe het kan dat u niet wist dat u nog een oudere broer had die vermist was, luidde uw antwoord eenvoudigweg dat u die vraag voordien nooit gesteld had en dat u ook niet weet waarom niet dit tegen u gezegd had (CGVS p.15). Vervolgens zei u niet te willen praten over deze broer en dat dit uw recht is (CGVS p.15), hetgeen alweer veelzeggend is over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Dat u in Afghanistan wel van het bestaan van uw broer zou geweten hebben maar hem zelf nooit gezien zou hebben, zelfs niet als kind of voordat hij verdween (CGVS p.15), kan niet aannemelijk worden geacht. Gewezen op uw verklaring dat uw broer toch getrouwd is en kinderen heeft gekregen (CGVS p.15) kon u hier bovendien niets op zeggen. Ook woonden de vrouw en kinderen van uw broer bij uw moeder, net zoals uzelf voor u naar uw tante verhuisde (CGVS p.15), en is het compleet ongeloofwaardig dat u nooit zou geweten hebben dat het om de vrouw en kinderen van uw broer ging (CGVS p.24). Dat zij een nicht van u was, en u haar dus kende als de dochter van uw tante maar niet als uw schoonzus (CGVS p.24) is hierbij geen zinnige verklaring. Gevraagd of dan nooit aan uw moeder vroeg waarom deze nicht bij jullie woonde gaf u voorts aan dat zij niet constant bij jullie was, maar wel een week of twee weken en dan twee of drie dagen bij haar eigen mama (CGVS p.24), hetgeen echter evenmin kan overtuigen, net zoals het nogal zwakke excuus dat jullie in Afghanistan niet heel veel met de vrouwen praten (CGVS p.24). Er kan immers gesteld worden dat het allesbehalve de gewoonte of norm is dat een vrouw in Afghanistan meer bij haar tante zou verblijven dan bij haar eigen familie, en dit bovendien samen met haar eigen kinderen. Verder is het niet aannemelijk dat uw moeder u een paar maanden voor uw vertrek richting Europa plots zou verteld hebben dat u een oudere broer hebt die vermist is (CGVS p.15). Gevraagd naar de leeftijd van deze broer verklaarde u dat hij "veel ouder" is dan u maar kon u zijn leeftijd of jullie leeftijdsverschil niet preciseren. Wel begon u plots over nog twee andere broers van u die overleden zouden zijn, hoewel u deze broers nooit eerder vermeldde aan bijvoorbeeld de Dienst Vreemdelingenzaken of bij de registratie van uw verzoek (zie Verklaring DVZ p.9 en Fiche Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling d.d.02.04.2021, hierna: Fiche NBMV, p.2). Ook weet u niet of uw oudste broer werkte voordat hij verdween en zou uw moeder kennelijk verder niets over hem verteld hebben behalve dat hij ooit bestond en vervolgens verdween (CGVS p.16). Wel zou u in het dorp van andere jongens gehoord hebben dat hij hasj gebruikte, maar werd u vervolgens kwaad en wilde u opnieuw niet meer over uw broer praten (CGVS p.16). Daarnaast is ook de manier waarop uw moeder u plots over uw broer zou verteld hebben niet geloofwaardig. Zo beweerde u dat u eerst van een dorpling zou gehoord hebben dat u nog een broer had en dat uw moeder u dit hierna zou bevestigd hebben omdat u haar de vraag stelde (CGVS p.24). Ze zou louter "ja dat was zo" gezegd hebben, en "dat is zijn vrouw en kinderen", maar verder niets meer (CGVS p.24). Dergelijke verklaringen zijn nog weinig ernstig te noemen en doen alleen maar verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. Daarbij vermeldde u bij de registratie van uw verzoek niet dat deze broer verdwenen of vermist was, en gaf u gewoon hetzelfde adres als dat van uw moeder en andere broer op (zie Fiche p.2). Aan de DVZ verklaarde u dan weer wel dat deze broer vermist is, maar stelde u opvallend genoeg dat hij werd

meegenomen door de taliban (zie Verklaring DVZ p.9), terwijl u aan het CGVS duidelijk liet verstaan dat u er geen idee van had wat er met hem gebeurde (zie supra). Geconfronteerd met de verklaring dat uw broer werd meegenomen door de taliban beweerde u dit alweer niet gezegd te hebben maar wel aangegeven te hebben dat hij “misschien” door de taliban werd meegenomen, hetgeen echter gelet op alle eerdere vaststellingen in verband met uw geloofwaardigheid bijzonder twijfelachtig is.

Tot slot kan nog toegevoegd worden dat uw verklaringen over uw reisweg en het ogenblik van uw vertrek uit Afghanistan evenmin coherent zijn. Zo stelde u bij de registratie van uw verzoek, dat gebeurde op 2 april 2021, ongeveer zes maanden geleden vertrokken te zijn (zie Fiche NBMV p.3), hetgeen zou overeenkomen met september 2020. Tijdens uw interview bij de DVZ, dat plaatsvond op 29 juni 2021, verklaarde u dan weer dat uw vertrek zo’n jaar geleden gebeurde, oftewel in juni of juli 2020. Hoewel er nog begrip kan opgebracht worden voor het verschil tussen juni of juli 2020 en september 2020, liet u aan het CGVS dan weer verstaan dat u dacht vertrokken te zijn aan het eind van 2019 of het begin van 2020 (CGVS p.17), wat maar liefst zo’n negen maanden verschil is met uw eerdere verklaringen. Rekening houdend met het feit dat u uw verzoek indiende op 2 april 2021 zou dit bovendien betekenen dat u meer dan een jaar onderweg was van Afghanistan naar België, hoewel u tijdens uw onderhoud bij het CGVS eveneens aangaf ‘slechts’ zeven maanden ongeveer onderweg geweest te zijn (CGVS p.26). Daarnaast verklaarde u geen contact meer te hebben met uw familie sinds uw eerste onderhoud bij het CGVS, dat plaatsvond op 27 juni 2022 (CGVS p.3). De reden voor de plotse verbreking van dit contact is echter niet aannemelijk. Zo stelde u namelijk dat u contact had met uw moeder via de gsm van een dorpeling, maar dat die jongen niet meer in het dorp is en u voor de rest niemand anders zijn nummer hebt (CGVS p.3), wat moeilijk te geloven valt. Daarenboven kon uw moeder ook zelf via de gsm van iemand anders opnieuw proberen contact leggen met u, tenzij zij uw Belgisch nummer op geen enkele wijze zou bewaard hebben hetgeen echter weinig waarschijnlijk is. Verder zijn er ook nog uw maternale tante en haar man in Hussein Khel, bij wie u tenslotte maar liefst vier of vijf jaar lang inwoonde, en waarvan het evenmin geloofwaardig is dat u er eveneens helemaal geen contact mee zou hebben (CGVS p.27).

Gelet op wat voorafgaat kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw verzoek kunnen bovenstaande appreciatie van uw verzoek om internationale bescherming niet wijzigen. Het betreft immers drie loonfiches met betrekking tot een job in België, stukken die met andere woorden geen enkel verband houden met uw vluchtrelaas en waaruit evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan worden afgeleid.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio’s slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te

tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het

voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de

rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in

Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Juridisch kader van het onderzoek van het beroep

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering alsook redelijke aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen (naar analogie EHRM 21 januari 2011, MSS t. België en Griekenland, punten 352 en 389). Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3. Nieuwe stukken en aanvullende nota 's

Verweerder legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf
- EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_doo_r_de_taliban_20231214.pdf
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments
- EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus.pdf

Verzoeker legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet voorafgaand aan de zitting een aanvullende nota neer. In deze aanvullende nota komt verzoeker uitgebreid terug op de kwestie van verwestering. Hij legt dienaangaande ook de volgende stukken voor:

- Kopieën van Belgische loonfiches voor de periode januari 2025
- Een deel van een arbeidscontract in België van 4 november 2024
- Screenprints van Facebook-pagina's van de "association Pollen" van 2017 en 2018
- "Rapport d'observation 1er trimestre 2018" van de « lieu de vie Pollen »
- « rapport d'observation 4eme trimestre 2018 » van de « lieu de vie Pollen »
- Stageovereenkomst tussen « plomberie [onleesbaar] Nord » en « l'association Pollen » voor verzoeker voor een periode in 2018. De naam van de voogd wordt ook weergegeven in deze Franse stageovereenkomst
- Attestation de droits à l'assurance maladie et à la couverture maladie universelle complémentaire (CMU-C), geldig van 22/11/2017 tot 21/11/2018, hetgeen een ziekteverzekering op naam van verzoeker betreft in Frankrijk.
- Uitgebreide getuigenis van Mw. P.J. van 21 februari 2025, opgemaakt te Luik
- Kopie van de Belgische identiteitskaart van Mw. P.J.
- Getuigenis van Belgische werkgever van 24 februari 2025

4. Het verzoekschrift en de aanvullende nota

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3, 48/6 en 62, §2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden.

In het eerste middel gaat verzoeker uitgebreid in op de redenen waarom hij van oordeel is dat hem de vluchtelingenstatus moet worden toegekend, waarbij hij uitgebreid inzoomt op de kwestie van verwestering. Hij betreft daarbij ook zijn concreet persoonlijk profiel.

Wat betreft het risico voor terugkeerders en de vrees om als verwesterd en afvallig te worden beschouwd, voert verzoeker in de eerste plaats aan dat hij niet eerder heeft bekend Afghanistan reeds in 2014 verlaten te hebben, en niet in 2019-2020, zoals hij heeft verklaard bij verweerder. Hij verklaart vele jaren in Frankrijk te hebben verbleven, daar opleidingen te hebben gevolgd en vloeiend Frans te spreken. Hij verklaart dat hij slecht advies heeft gevolgd van landgenoten in België om dit te verzwijgen. Aangaande dit verzwijgen, verwijst verzoeker naar een rapport van UNHCR "Beyond proof, credibility assesment in EU Asylum Systems" van mei 2013 waarin wordt gesteld: *"Examiners should also be aware of the subliminal influence of factors that are pertinent to the material facts of the application. For example, that an applicant has told a lie(s), concealed a fact(s) or submitted fraudulent documentation is not necessarily decisive in the assessment of credibility of the applicant's statements on material elements in the claim. A lie or submission of false documentary or other evidence may be re-evaluated once all the circumstances of the case are known."* UNHCR stelt aldus dat het feit dat een verzoeker over een aspect heeft gelogen, niet noodzakelijk beslissend is in de beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen over bepaalde materiële elementen van het verzoek. Hij verwijst onder meer ook naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, meer bepaald de zaak Hirsi Jamaa t. Italië van 23 februari 2016 en het advies van de advocaat-generaal in de zaak C-756/21 waarin deze stelt:

"111. In die context betekent het feit dat een verzoeker een leugenachtige verklaring heeft afgelegd, op zich niet dat die verklaring significant of doorslaggevend is voor de uitkomst van het verzoek, indien er geen bijkomende factoren zijn die erop wijzen dat de beweringen van de aanvrager ongegrond zijn.(79) Verschillende redenen kunnen immers verklaren waarom een verzoeker een leugenachtige verklaring heeft afgelegd.(80) Indien een bewijselement in tegenspraak is met de verklaringen van de verzoeker, moet de behandelende ambtenaar het probleem oplossen en de verzoeker de gelegenheid geven de inconsistenties op te helderen.(81)"

Verzoeker stelt thans nieuwe elementen aan te voeren, die aantonen dat hij Afghanistan vele jaren geleden heeft verlaten en het voor hem onmogelijk is om terug te keren naar Afghanistan omwille van het gevaar aldaar als verwesterd te zullen worden beschouwd.

In het achtste onderdeel gaat hij uitgebreid in op de situatie voor terugkeerders en verwestering en stipt aan dat hij bijna 10 jaar in de Europese Unie verblijft, waarvan verschillende jaren in België. Hij stelt te vrezen als verwesterd gepercipieerd te zullen worden door de Taliban, die sinds 2021 aan de macht zijn, omdat hij jarenlang is weggebleven uit Afghanistan. Hij is als niet-begeleide minderjarige vreemdeling in de Europese Unie aangekomen en heeft ondertussen in de EU zijn bestaan opgebouwd, met een sociaal netwerk. Volgens verzoeker heeft hij geen band meer met Afghanistan, is hij volledig geïntegreerd, in de EU naar school geweest en heeft hij hier gewerkt. Nu hij als minderjarige naar Europa is gekomen, was hij gevoeliger voor gedragswijzigingen en loopt hij meer risico om als gevolg hiervan op te vallen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, nu hij geen voeling meer heeft met de maatschappij onder de Taliban.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij geen paspoort heeft en indien hij terug zou moeten reizen naar Afghanistan, hij dit zou moeten doen met een Afghaans paspoort afgeleverd door de ambassade in Brussel ofwel met een laissez passer, hetgeen hoe dan ook zijn verblijf in het Westen verraadt. Bij zijn aankomst in de door de Taliban gecontroleerde luchthaven in Kabul, is het volgens verzoeker eenvoudig voor de feitelijke autoriteiten om de herkomst van verzoeker te achterhalen.

Indien hij over land zou reizen, kunnen de stempels in zijn paspoort of laissez passer roet in het eten strooien en dreigt hij bij checkpoints aan een controle onderworpen te worden. Hierdoor loopt verzoeker extra risico om opgemerkt te worden door de Taliban, te meer in geval van een identiteitscontrole of een eenvoudige ondervraging waarmee ontdekt kan worden dat hij in het Westen verbleven heeft.

Verzoeker voert aan dat het voor hem moeilijk is om zich te gedragen volgens conservatieve en religieuze sociale voorschriften. Het mag niet van hem verwacht worden dat hij zich bij terugkeer aanpast aan de geldende normen en waarden. Jongeren die op erg jonge leeftijd toekomen in het Westen spreken misschien nog wel Dari of Pasjtoe, maar hun accent en gedrag zijn anders bij terugkeer, waardoor ze meteen opvallen. Daarnaast beschikken ze niet over de plaatselijke kennis en ervaring die nodig is om risico's in te schatten of aan te pakken. Verzoeker herhaalt dat hij op erg jonge leeftijd aangekomen is in het Westen, namelijk op 15-jarige leeftijd, op een moment waarop hij inderdaad nog erg beïnvloedbaar was. Ondertussen verblijft verzoeker reeds 4 jaar in België.

Verzoeker voert aan dat zijn persoonlijkheid is beïnvloed door westerse waarden en normen, wat uit zijn integratie blijkt. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt bovendien dat de sociale ontwikkeling en persoonlijkheidsontwikkeling plaatsvinden tijdens deze belangrijke en vormgevende tienerjaren. De adolescentie, het ontwikkelingsstadium tussen de kindertijd en de volwassenheid is een tijd van grote fysieke, cognitieve en sociale veranderingen. De identiteit van jongeren wordt niet alleen gevormd door interne factoren, maar ook door externe factoren zoals hoe tieners zichzelf definiëren in relatie tot hun leeftijdsgenoten, school, familie en sociale omgeving. Afgaanse jongeren die deze belangrijke levensfase in het Westen hebben doorgebracht, zijn veranderd. Hun culturele, religieuze en traditionele 'kompas' is veranderd op een leeftijd waarop men flexibel en veerkrachtig is, waardoor het volgens verzoeker voor hen een enorme uitdaging is om zich in te passen in de bestaande maatschappelijke structuren bij terugkeer. Verder gaat verzoeker in een tiende onderdeel nog in op het feit dat de Taliban niet als een actor van bescherming kunnen beschouwd worden, reden waarom hij als vluchteling zou moeten erkend worden.

Wat betreft de landeninformatie citeert verzoeker uit een rapport van OSAR "Afghanistan; risques au retour liés à l'occidentalisation" van 26 maart 2021 en een Nansen-rapport van 2022 "Afghanistan: een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer".

In een tweede middel gaat verzoeker uitgebreid in op de subsidiaire beschermingsstatus. Hij verzoekt de Raad in subsidiaire orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de beslissing te willen vernietigen en het dossier terug te sturen naar verweerder voor bijkomend onderzoek.

In de aanvullende nota geeft verzoeker deels een gelijkaardig theoretisch betoog aangaande de verwestering, maar geeft hij ook nieuwe details over zijn langdurig verblijf in Frankrijk, waar hij stelt onder meer verbleven te hebben in een pleeggezin, alvorens te zijn opgevangen in een vereniging, "VZW Pollen". Hij legt verschillende observatierapporten van deze VZW voor, waaruit hij aanstipt dat men heeft aangehaald dat hij in het algemeen aangenaam is in de omgang, vooruitgang heeft geboekt in zijn relatie met volwassenen en andere jongeren en dat hij karate en zwemlessen heeft gevolgd. Dankzij de organisatie heeft hij ook begeleiding gekregen bij onderwijs, stages en ziekteverzekering. Hieruit blijkt volgens hem dat hij in Frankrijk heeft verbleven, daar fysiek aanwezig was en een belangrijke integratie heeft doorgemaakt. Hij citeert ook uitgebreid uit een getuigenis van Mw. J.P., die hij als een goede vriendin omschrijft, en uit een getuigenis van zijn werkgever.

5. Beoordeling door de Raad

Aangaande de problematiek van verwestering en het eventuele risico voor terugkeerders wijst de Raad erop dat uit de door de partijen verstrekte landeninformatie blijkt dat de taliban de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan hebben opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als degene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, Afghanistan - Country Focus, december 2023, p. 94, 101; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 136). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de de facto autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de de facto-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van

een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 29, 35).

De de facto-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de de facto-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale de facto staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de de facto-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 27). Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 32).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing" waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen

Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de de facto-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pasjtoe-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pasjtoe-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 50-51).

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn

gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, "Afghanistan – Country Focus", november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben de facto immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met de facto autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 53-55; "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51, EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden

beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

In de EUAA “Country Guidance: Afghanistan” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA bijtreden (EUAA “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024, p. 52-61).

In casu, is de Raad van oordeel dat hij niet beschikt over alle noodzakelijke elementen om met kennis van zaken te oordelen over de nood aan internationale bescherming in het licht van de vrees die verzoeker aanvoert in verband met de verwestering of het overschrijden van religieuze, morele en/of sociale normen.

Thans heeft verzoeker in het dossier nieuwe concrete elementen voorgelegd waaruit volgens hem kan blijken dat hij daadwerkelijk zou worden vervolgd indien hij zou terugkeren naar zijn land van herkomst wegens zijn werkelijke of toegedichte verwestering. Zoals reeds aangestipt, is de Raad ertoe gehouden een volledig en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te betrekken in de beoordeling (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118)

In casu blijkt uit het leeftijdsonderzoek dat gebeurde in opdracht van de Voogdijdienst dat verzoeker op 19 april 2021 moest beschouwd worden als 20 jaar met een standaarddeviatie van twee jaar. Overeenkomstig artikel 7, § 3 van de Voogdijwet wordt bijgevolg rekening gehouden met de leeftijd van 18 jaar op 19 april 2021. Thans heeft verzoeker stukken voorgelegd, die duidelijk wijzen op zijn aanwezigheid in Frankrijk, zoals de observatieverslagen van 2018 van de organisatie “Pollen” en dit reeds minstens sedert juli 2016, nu de Raad in de observatieverslagen leest “*prise en charge ASE: 26/7/2016*” (eigen vertaling: ten lasteneming “ASE”: 26 juli 2016). Dit houdt in dat verzoeker aantoonbaar sedert de jonge leeftijd van 13 jaar in Frankrijk opgevangen geweest te zijn door de Franse organisatie “*lieu de vie Pollen*”. Opvallend eveneens is dat op verschillende door verzoeker voorgelegde stukken de geboortedatum [X/X/2003] is opgenomen, hetgeen eveneens overeenkomt met een leeftijd van 18 jaar in 2021. Uit de observatieverslagen blijkt eveneens dat verzoeker als minderjarige school liep in Frankrijk en actief was in sportverenigingen. Verzoeker legt ook stukken voor die zijn aanwezigheid aldaar staven in de jaren 2017 en 2018, zoals onder meer ook met het attest van de Franse ziekteverzekering en de Franse stageovereenkomst (loodgieter). Verder blijkt eveneens dat verzoeker in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend op 2 april 2021. Waar verzoeker verbleef tussen 2018 en 2021 is aldus niet geheel aangetoond. De Raad kon op zitting wel vaststellen dat verzoeker het Frans uitermate goed beheerst. De tolk bevestigde eveneens dat wanneer verzoeker Pasjtoe sprak, dit doorspekt is met Franse woorden. Verder verklaarde verzoeker op zitting dat hij eigenlijk de Franse nationaliteit had moeten bekomen, maar dat hij in Frankrijk op het verkeerde pad was geraakt. Hij stelt evenwel in België sedert zijn aankomst op het rechte pad gebleven te zijn. In de aanvullende nota wordt gesteld door verzoeker dat zijn beschermingsverzoek in Frankrijk werd afgewezen.

Wat betreft de mogelijkheid om zich aan te passen aan de gangbare sociale voorschriften, zoals hoger beschreven, verklaart verzoeker, in lijn met wat in de aanvullende nota wordt aangehaald, ter zitting dat hij al dermate lang, volgens verzoeker sedert zijn twaalf jaar aangezien hij stelt eerst nog in een Frans pleeggezin verbleven te hebben, in Frankrijk was en daar zijn hele jeugd is opgegroeid, dat dit niet meer van hem kan verwacht worden aangezien hij ook op het vlak van religie weliswaar nog gelooft, maar bijvoorbeeld maar zelden naar de moskee gaat.

Zoals hoger gesteld moet om het risico te kunnen beoordelen van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen rekening worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker en het gedrag van verzoeker. In casu kan niet ontkend worden dat verzoeker thans aantoonbaar op bijzonder jonge leeftijd in het Westen te zijn aangekomen en vele van zijn vormende tienerjaren in Frankrijk te hebben doorgebracht, middels schoolactiviteiten, sport en stage.

Verzoeker heeft weliswaar niet van in den beginne de volledige waarheid verteld over het ogenblik waarop hij Afghanistan heeft verlaten, in die zin kon verweerder terecht incoherente verklaringen vaststellen aangaande het ogenblik van vertrek van zijn reisweg. Thans heeft verzoeker wel aan de medewerkingsplicht aangaande het luik “verwestering” van zijn vrees voldaan, door vele stukken over diens verblijf in Frankrijk voor te leggen, evenals aangaande zijn werk in België. Zoals blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State verhindert deze leugen niet dat thans onderzocht dient te worden of verzoeker, onder meer uit dit langdurige verblijf en de integratie als minderjarige in Frankrijk, een gegronde vrees voor vervolging kan aantonen wegens (gepercipieerde) verwestering (mutatis mutandis RvS 23 april 2010, nr. 203.243 en RvS 18 maart 2009, nr. 191.585).

Er blijven evenwel nog een aantal zaken waar de Raad onvoldoende zicht op heeft teneinde de nood aan internationale bescherming te kunnen beoordelen. Zo acht hij het aangewezen dat meer duidelijkheid bestaat over bijvoorbeeld de organisatie “Pollen”, of verzoeker te zien is op de door hem voorgelegde foto’s en over een verblijf- of beschermingsstatus die verzoeker al dan niet had in Frankrijk. De Raad leest in de voorgelegde observatieverslagen onder “administratief” enkel iets over het feit dat verzoeker geen “carte vitale” had, doch wel “CMU-C”. Enkel van dit laatste is duidelijk dat het een ziekteverzekering betreft. De informatie van de Dienst Vreemdelingenzaken in het administratief dossier bevat dienaangaande geen duidelijkheid. In deze wijst de Raad ook op de samenwerkingsplicht van verweerder. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. In casu is vastgesteld dat verzoeker wat betreft zijn verblijf in Frankrijk inspanningen heeft gedaan dit aan te tonen, maar dat nog elementen onvoldoende duidelijk zijn. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het ook aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Verweerder heeft immers mogelijkwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan verzoeker. (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General, punten 64-68).

Ook wat betreft de huidige religieuze overtuigingen en gedragingen van verzoeker, kan de Raad dienaangaande geen afdoende duidelijk beeld krijgen ter zitting.

Het komt aan verweerder toe om een gepersonaliseerd onderzoek te verrichten in het licht van deze nieuwe elementen en aan verzoeker om in dat kader mee te werken.

Concluderend stelt de Raad dat gezien de limieten van een bevraging ter zitting en de nood aan een globaal onderzoek van de risicobepalende elementen, zoals in het onderhavige arrest is benadrukt, hij niet beschikt over alle noodzakelijke elementen om met kennis van zaken te oordelen over de eventuele nood aan internationale bescherming omwille van een negatieve perceptie door de taliban, die in bepaalde gevallen de graad bereikt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad heden aan essentiële elementen om in het kader van een devolutief beroep te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 augustus 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien mei tweeduizend vijftientig door:

A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

De griffier,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES